

get undersøgelse var det konstateret, at en skatteyder havde selvangivet for lavt over 7 indkomstår, hvorved han havde unddraget sig betaling af skatter til et samlet beløb af ca. 86.000 kr. Han erklærede sig indforstået med at efterbetale dette beløb. Tilbuddet blev akcepteret af skattedepartementet, men under hensyn til sagens omstændigheder fandt man ikke grundlag for at afgøre ansvarsspørgsmålet administrativt. Sagen blev oversendt til politiet med henblik på tiltalerejsning, men samme dag domsforhandlingen skulle have fundet sted, afgik skatteyderen ved døden, hvorved muligheden for at fastsætte straf bortfaldt.

På grundlag af de foreliggende retsafgørelser mente skattedepartementet ikke, at der i stedet kunne rejses krav om tillæg i henhold til § 43 overfor dødsboet.

Såfremt der ikke forinden dødsfaldet var blevet truffet endelig afgørelse vedrørende selve efterbetalingskravet, ville man antagelig kunne have rejst krav om „dødsbotillæg“.

Denne forskel i behandlingen af ensartet skattekriminalitet, som er forekommet i praksis i en sag mod 3 tiltalte, hvoraf den ene afgik ved døden under retssagen, forekommer ikke rimelig.

Som nævnt i bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 8 (§ 16) kan der i visse situationer efter den gældende § 5 i kontrolloven rejses „dobbeltkrav“ mod et dødsbo, selvom der ikke foreligger nogen form for tilregnelser fra den afdøde skatteydere side.

Denne hjemmel for dobbeltkrav uden tilregnelser foreslås nu ophævet, jfr. forslaget § 1, nr. 2, (§ 5).

Ved den nu foreslåede affattelse af statsskattelovens § 43 er den rejste kritik mod den gældende formulering på væsentlige punkter imødekommet, ligesom man har tilsigtet at undgå, at der fremkommer forskellige økonomiske konsekvenser af ensartede skatteunddragelser.

Man har dog ikke ment at kunne anbefale afskaffelse af et fast tillæg, jfr. nærmere i bemærkningerne til de enkelte stykker.

Forslagets stk. 1, svarer til 1. pkt. i den gældende § 43, dog er udtrykket „Befindes det ved behandlingen af et dødsbo“ udeladt.

Ved den foreslåede formulering fastslås det, at boet eller arvingerne efter en afdød skatteyder, der ikke har været beskattet af sin fulde indkomst eller formue, skal betale den for lidt erlagte skat. Hvis der ikke opnås forlig herom, må kravet indtales under en civil retssag mod boet eller arvingerne, medmindre der også rejses krav om tillægsskat efter stk. 2. I så fald må der rejses sag i strafferetsplejens former, jfr. stk. 5.

Udover adgangen til at rejse efterbetalingskrav

mod dødsboer bør der efter regeringens opfattelse være mulighed for en yderligere økonomisk sanktion, når det må antages, at afdøde har overtrådt den påtænkte nye bestemmelse i borgerlig straffelov, eller de foreslåede nye §§ 13, 15 eller 16 i skattekontrolloven.

Der foreslås derfor ved stk. 2-4 gennemført en ordning, hvorefter boet eller arvingerne efter en skatteyder, der har overtrådt de nævnte bestemmelser, skal svare en „tillægsskat“ svarende til skatten af den udeholdte indtægt eller formue. Krav om „tillægsskat“ kan efter forslaget § 2-4 kun rejses, såfremt der ikke forinden dødsfaldet er fastsat og fuldbyrdet en straf for forholdet, det være sig en bøde eller frihedsstraf. Krav om tillægsskat skal kunne rejses, selvom selve strafansvaret måtte være forældet. Kravet er blot betinget af, at der har foreligget *strafbar skatteunddragelse*.

Efter den foreslåede formulering vil det være uden betydning, om der forud for dødsfaldet er truffet endelig afgørelse med hensyn til selve efterbetalingskravet, således at den situation, der ovenfor er illustreret med eksempler fra praksis, ikke vil kunne opstå.

Regeringen har ikke ment at kunne anbefale afskaffelsen af et i selve loven fikseret tillæg (100 pct.), idet man har lagt vægt på de administrative vanskeligheder, som skattemyndighederne vil stå overfor, såfremt man i hver enkelt sag skal til at forhandle sig frem til størrelsen af en „tillægsskat“. Man har endvidere lagt vægt på det ønskelige i, at specielt skattesager overfor dødsboer kan underkastes en hurtig og summarisk administrativ behandling, således at antallet af retssager mod dødsboer om tillægsskat bliver få.

Det i den gældende § 43 fastsatte dødsbotillæg er derfor bibeholdt, men man foreslår samtidig (stk. 6), at ligningsrådet bliver bemyndiget til at indrømme hel eller delvis fritagelse for tillægsskat. Denne hjemmel for ligningsrådet mindsker formentlig i væsentlig grad betænkelighederne ved et fast tillæg.

Ved at anvende betegnelsen „tillægsskat“ om det foreslåede tillæg har man ønsket at fremhæve, at der ikke er tale om en bøde eller et bødesurrogat overfor dødsboet, men om en skattelignende økonomisk sanktion, der er foreslået af præventive grunde og til imødegåelse af en uberettiget økonomisk gevinst for afdødes arvinger, samt til kompensation for det rentetab, der er påført de offentlige kasser som følge af en gennemført strafbar skatteundragelse.

Det bemærkes, at det nævnte tillæg i et kon-